

men det vedkommer jo ikke os — er, hvorledes man vil kunne opretholde Trafikken over Broen, medens den ombygges, naar Ombygningen skal foregaa paa denne Maade. Det bliver imidlertid den paagældende Ingeniørs Sag, og det er det lolland-falsterke Jærnbanelstabs jo gaaet ind paa. Jeg vil saaledes paa det mest indtrængende fraraade, at man til ingen Nytte ofrer 215,000 Kr. mere, end der kræves til denne Broombygning. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3, som gaar ud paa, at Staten skal overtage Driften af den falsterke Bane mellem Dreghoved og Gedser, vil jeg sige, at det forekommer mig at være meget fornuftigt, og at jeg vil stemme derfor, idet det, som den ærede Minister har udtalt, jo kun er en Ompostering. Statskassen bærer Udgifterne allerede nu, som Forholdene nu ere ordnede, og der sker saaledes ingen Realitetsforandring, hvis dette Vædringsforslag vedtages.

Tauber: Jeg maa slutte mig til de to ærede Medlemmer, som sidst have udtalt sig om denne Sag. Jeg kan lige saa lidt som disse finde det rigtig, at man anvender 215,000 Kr. mere paa Broen, end der er foreslaaet af Regeringen. Det er naturligt, at Folketinget og Rigsdagen i sin Tid har været betænkelig ved at gaa ind paa de meget befohelige Udbedringer af denne Bro, som have været foreslaede. Der har jo været foreslaaet 1,100,000 Kr., saa vidt jeg husker — senere 800,000 og 600,000 Kr.; men vi maa jo her erindre det mærkelige Forhold, i hvilket vi staa til „det lolland-falsterke Jærnbanelstabs“. Vi have i Virkeligheden forpligtet os til at bære dets Understud, medens dette Selskab har fuld Raadighed over, hvor store Driftsudgifter det vil paatage sig, og er i Stand til at sørge for, at der ikke bliver noget som helst Overstud, men tværtimod stadig stigende Understud, idet det stadig maa paadrage sig forøget Gæld. Under saadanne Omstændigheder er der saa meget mindre Marsag til at forøge deres Aktiekapital; vi ville maaste komme til at indløse den over pari — nu er Kursen jo 105 paa Grund af den mærkelige Rentegaranti, som Regering og Rigsdag i sin Tid er gaaet ind paa. Det er derfor et almindeligt Ønske, som næres saa vel af Regering som af Rigsdag, at Forholdet maa stille sig saaledes, at vi uden alt for store Tab ville kunne komme til at indløse os af dette Forhold. Det, der nu sker her med den falsterke Bane, er jo en lille Begyndelse dertil, og Meningen maa jo fornuftigvis være den, at Falsterbanen en Gang

overtages af Staten; thi da det er en gennemgaaende Bane til Thykland, bør det være en Statsbane; Staten bør nu overtage dens Drift, og forhaabentlig vil den ogsaa i sin Tid blive en Statsbane. De lollandfke Baner maa derimod ifølge deres Natur vedblive at være Privatbaner, og naar den endelige Ordning kommer i Stand, vil forhaabentlig dette Garantiforhold blive løst. Til de lollandfke Baner hører naturlig Broen over Guldborgsund. Den har intet at gøre med den direkte Forbindelse fra Masnedz til Gedserodde, derimod danner den Forbindelsen med, Tilknytningen mellem de lollandfke Baner og den falsterke Bane og maa følge med den lollandfke Bane. De Penge, som ere anvendte paa denne Bro, blive altsaa en Fordyrelse af den Afsløningssum, vi i sin Tid komme til at udrede for de lollandfke Baner. Derfor er der Marsag til at gøre denne Afsløningssum saa ringe som muligt — det er aldeles aabenbart, at vi kunne ikke unddrage os fra at udbedre Broen. Jeg tvivler ikke om, hvad det ærede Medlem fra Nykøbing, Falster (Claussen) fortæller os, at de Menesker, der fare over den Bro, de ærede Solliker og Falstringer, have en Fornemmelse, som om de skulle falde i Vandet, naar de ere paa Broen; men det følger selvfølgelig kun med Broen i dens nuværende Tilstand, og vil ikke gælde, naar der anvendes 250,000 Kr. paa dens Udbedring; saa haaber jeg, at den Nervøsitet, som der synes at have bemægtiget sig vore sydlige Landsmænd, vil tabe sig, jeg antager i alt Fald ikke, den vil være til Stede i samme Grad. Folketingets og i det hele taget Lovgivningsmagtens Standpunkt over for denne Sag har været, at vi maa gøre, hvad der er fornødent, men heller ikke mere end det. Den ærede Regering kommer nu og siger til os: de 250,000 Kr. ere fornødne, dem kunne vi ikke undlade at anvende paa Broens Udbedring, men ud over det er det ikke strengt fornødent at gaa. Bevares! vi ville gerne have mere, hører jeg den ærede Minister sige, det er mit Ønske at anvende det dobbelte, maaste endnu mere derpaa, og der har jo været foreslaaet det firedobbelte — men strengt fornødent er det ikke; det have vi den ærede Ministers Ord for i Lovforslag. — Men hvorfor skulle vi saa gaa hen og næsten fordoble Summen? Det er under disse Omstændigheder, forekommer det mig, dog aldeles unødvendigt. Naar vi nu tillige høre det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgtres (N. Andersen), hvis tekniske Indsigt i disse Forhold jo vist fra ingen Side bestrides, forklare os, at det maaste